

Vlaams
Parlement

vergadering **C234 – LEE33**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 22 mei 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de project-MER-screening - 1894 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over gratis naaldcontainers voor diabetici in recyclageparken - 1813 (2011-2012)	5

■

Waarnemend voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de project-MER-screening - 1894 (2011-2012)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, naar aanleiding van het voorstel van decreet dat we enkele weken geleden hebben ingediend, is er een wijziging gekomen. Ondertussen is het decreet verschenen. Op het moment dat het in het parlement kwam, hebben we aangegeven dat bepaalde bedrijven nu toch geconfronteerd zullen worden met de project-MER-screening. Wij zijn van oordeel dat de administratieve last zo minimaal mogelijk moet blijven. Ik stel deze vraag uit de bezorgdheid dat het niet voor extra problemen mag zorgen voor een aantal bedrijven.

De vooropgestelde project-MER-screening heeft vaak betrekking op het volledige project of anders gezegd op alle aspecten van het project, zowel de ruimtelijke impact als de milieu-impact. Het ene element van de effectinschatting behoort vaak meer tot de ruimtelijke ordening, de andere componenten, die ook beoordeeld moeten worden, behoren vaak meer tot het milieuhygiënerecht. In het kader van de volledigheds- en ontvankelijkheidsverklaring moet een project-MER-screening gebeuren. Voor de gemengde projecten, zijnde projecten waarvoor zowel een stedenbouwkundige vergunning als een milieuvergunning noodzakelijk is, dient de project-MER-screening te gebeuren door enerzijds de overheid die de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag beoordeelt en anderzijds ook door de overheid die de milieuvergunningsaanvraag beoordeelt – twee overheidsinstanties dus die hetzelfde project beoordelen.

Het spreekt voor zich dat die beoordelingen vaak raakvlakken of overlappings vertonen. Zo kan de stedenbouwkundige overheid van oordeel zijn dat, wat de ruimtelijke inplanting betreft, het project geen aanzienlijke milieueffecten oplevert, maar, omdat zij niet over de juiste kennis beschikt om bijvoorbeeld de impact van de emissies te beoordelen, toch stellen dat er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn die nopen tot het opstellen van een project-MER. De milieukundige overheid kan oordelen dat het project geen aanzienlijke effecten heeft wat betreft de emissies, maar, omdat zij niet over de juiste kennis beschikt om de ruimtelijke inplanting zoals de inpassing in het landschap te beoordelen, toch concluderen dat er aanzienlijke milieueffecten – waarvan de ruimtelijke inplanting immers deel uitmaakt – kunnen zijn, die nader onderzocht moeten worden in een project-MER.

Beide bevoegde overheden menen dan dat er geen aanzienlijke milieueffecten zijn met betrekking tot de eigen bevoegdheidsdomeinen, maar door de onzekerheid over de component die niet tot hun expliciete bevoegdheid behoort, los van elkaar, besluiten ze toch dat er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn. De vergunningaanvrager zal dus een project-MER moeten laten opmaken. Het is duidelijk dat een dergelijke situatie verstrekkende gevolgen heeft voor de vergunningaanvrager, zowel voor de termijn waarbinnen zijn project kan worden gerealiseerd als voor de kosten die verbonden zijn aan het opstellen van een project-MER.

Minister, bent u zich bewust van deze problematiek? Op welke manier denkt u een oplossing op korte termijn te kunnen vinden om dergelijke problematische situaties voor die bedrijven te vermijden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Rombouts, ik schets eerst de context van de MER-regelgeving. Het Hof van Justitie heeft in een arrest van 24 maart 2011 België als lidstaat veroordeeld wegens niet-nakoming van de verplichting tot omzetting van die richtlijn. We zouden bepalingen voor bepaalde projecten en particuliere projecten niet correct in nationale wetgeving hebben omgezet. Rekening houdend met dat arrest moesten wij de regelgeving aanpassen.

De eerste stap in deze aanpassing is het decreet van 23 maart 2012 houdende de wijziging van het decreet betreffende de milieuvergunning en van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dit decreet vormt de basis voor het invoeren van een project-MER-screeningsprocedure, zowel voor de milieuvergunningsaanvragen als voor de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen.

De beoordeling of er een project-MER moet worden opgesteld voor de projecten die onder het toepassingsgebied vallen, dient te gebeuren door de overheid die de vergunningsaanvraag, respectievelijk milieuvergunning of stedenbouwkundige vergunning, beoordeelt. De overheid die moet beoordelen, moet ook kijken of er één nodig is. Dit gebeurt op grond van informatie, namelijk een project-MER-screeningsnota, aangeleverd door de initiatiefnemer van het project. Voor gemengde projecten, die zowel een stedenbouwkundige vergunning als een milieuvergunning vereisen, mag er één project-MER worden opgemaakt, maar moet de screening dus wel gebeuren door zowel de overheid die de stedenbouwkundige vergunning beoordeelt als de overheid die de milieuvergunning beoordeelt.

We gaan dat oplossen met de omgevingsvergunning. U weet dat die eraan komt. In de gezamenlijke commissie heb ik al toegelicht hoe die er zal uitzien en in welke fase we nu zitten. Het opzet is om met een eerste versie van voorontwerp van kaderdecreet Omgevingsvergunning klaar te zijn tegen 31 december 2012. Dat zal een oplossing bieden voor deze problematiek. Voor gemengde projecten moet je dan niet bij twee verschillende overheden zijn. Het zal wel nog even duren voor het effectief in werking treedt.

In afwachting van de omgevingsvergunning is het aangewezen om te kijken of we niet nu al iets kunnen doen met overleg tussen de overheid die de stedenbouwkundige vergunning moet afleveren en degene die de milieuvergunning moet afleveren. Zo belet de vigerende regelgeving niet dat beide bevoegde administraties zich in het kader van een gemengd project samen buigen over de aanvraag. Deze aanpak kan worden gezien als een voorloper van wat er komt met de omgevingsvergunning, zoals de op te richten omgevingsvergunningscommissie. Daarin zullen de administraties Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu samen zitten. Door overleg kunnen de leemten nu al wat worden opgevangen.

Daarnaast zal de Dienst MER van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie zorgen voor een handleiding die de overheid kan ondersteunen bij de beslissing. Daarin zal worden verduidelijkt hoe de eventuele MER-plicht van een screeningsplichtig project moet worden beoordeeld, zodat het op elkaar is afgestemd.

Indien de bevoegde overheid beslist dat er een project-MER moet worden opgesteld en de initiatiefnemer van mening is dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, moet de initiatiefnemer niet noodzakelijk onmiddellijk overgaan tot de opmaak van een project-MER. Het decreet van 23 maart 2012 maakt het mogelijk dat de aanvrager een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indient bij de Dienst MER. Dat is een bijkomend achterpoortje. Het is dus een terechte vraag, die we hopelijk definitief kunnen oplossen met de omgevingsvergunning. Intussen proberen we al zaken op elkaar af te stemmen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, ik wil u hartelijk danken voor uw antwoord. Het klopt inderdaad dat er nog een afwijking kan worden aangevraagd. Wat de gemengde projecten betreft, ben ik u dankbaar voor uw signaal dat u niet enkel naar de eengemaakte vergunningsprocedure kijkt, want dat komt er inderdaad aan, maar daarmee zijn de bedrijven

vandaag niet verder geholpen. Ik heb begrepen dat het wenselijk zou zijn dat er intussen al samen vergaderingen worden georganiseerd met de administraties Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening, om correct te kunnen beoordelen, zodat er geen tegenstrijdige uitspraken gebeuren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over gratis naaldcontainers voor diabetici in recyclageparken - 1813 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik wil een vraag om uitleg stellen over de naaldcontainers voor diabetesspuiten. Op 14 november 2011, de recentste Wereld Diabetes Dag, hebben verschillende vrijwilligers van de Vlaamse Diabetes Vereniging een oproep gelanceerd. Ze hebben de Vlaamse steden en gemeenten gevraagd aandacht te hebben voor de problematiek van de spuiten. Er is uitdrukkelijk gevraagd een gratis container ter beschikking te stellen waarin die naalden kunnen worden verzameld en naar het recyclagepark kunnen worden gebracht. In een aantal gemeenten is dit systeem al in werking.

Mijns inziens gaat het hier om een zeer terechte vraag. Die insulinenaalden kunnen gevaarlijk zijn voor de mensen die het vuilnis komen ophalen. We moeten daar voorzichtig mee omspringen en in een speciale behandeling, met name die containers, voorzien. Daarnaast lopen de kosten voor mensen met diabetes sowieso hoog op. Alle hulp is welkom. Die mensen kunnen hun naalden zelf naar een recyclagepark brengen. We moeten die bijdrage erkennen.

Heel wat gemeenten werken reeds met dergelijke naaldcontainers. We juichen dit uiteraard toe. In bepaalde provincies wordt op dit vlak goed werk geleverd. In Limburg werken blijkbaar alle gemeenten al met een dergelijk systeem. In Antwerpen doen heel wat gemeenten dit ook. In Vlaams-Brabant gaat het vooral om de gemeenten die in het intergemeentelijk samenwerkingsverband Intercommunale vereniging voor verwijdering van afvalstoffen voor Vilvoorde en omliggende (INCOVO) zitten. Hierbij mag trouwens worden vermeld dat de gemeente Zemst hier ook aan deelneemt. In twee provincies, West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen, moet duidelijk nog heel wat werk worden geleverd.

Minister, mijn vraag is zeer concreet. Beschikt u over instrumenten om de Vlaamse gemeenten of de recyclageparken te verplichten diabetici gratis naaldcontainers ter beschikking te stellen. Zo ja, bent u daartoe bereid? Zo neen, bent u bereid dit initiatief van de Vlaamse Diabetes Vereniging te steunen en de gemeentebesturen en de intercommunales in een brief te vragen mee in te tekenen en die naaldcontainers gratis ter beschikking te stellen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik kan op deze vraag om uitleg een zeer kort en positief antwoord geven. Ik beschik decretaal niet over de bevoegdheid dit echt aan de gemeenten op te leggen. Ik stel vast dat bijna alle lokale besturen de gebruikte naalden inzamelen. Dit kan door middel van naaldcontainers. Dit kan ook door de inzameling van het klein gevaarlijk afval in de containerparken of tijdens aangekondigde wijkinzamelingen. Ik kan die verplichting in elk geval niet decretaal opleggen.

Op de vraag of ik dit initiatief wil ondersteunen en door middel van een brief kenbaar wil maken, kan ik enkel bevestigend antwoorden. Op vraag van de heer Dehaene zal ik de intercommunales en de gemeenten aanschrijven. In dat schrijven zal ik het punt nog eens onder de aandacht brengen en vragen de bestaande positieve voorbeelden te volgen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijn reactie kan even kort en duidelijk zijn. Ik dank de minister.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■